

Harnam Singh v. Surjit Singh (S. S. Sandhaw alia, C.J.)

ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਖਰਚਿਆਂ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਆਡਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ

ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਜੈਨ ਜੇ.-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ

ਐਸਸੀ ਮਿੱਤਲ ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਫੁਲ ਬੈਂਚ

ਐਸ.ਐਸ.ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ ਸੀ.ਜੇ.ਪੀ.ਸੀ. ਜੈਨ ਅਤੇ ਐਸ.ਪੀ ਗੋਇਲ, ਜੇ.ਜੇ.

ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ,-- ਜਵਾਬਦਾਰਾ

1977 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 1852

25 ਨਵੰਬਰ 1983

ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਹੈਟ ਰਿਸਟ੍ਰਿਕਸ਼ਨ ਐਕਟ (1949 ਦਾ III)—ਸੈਕਸ਼ਨ 13(2) (i) ਅਤੇ (3), (a) (i) -ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਕੀਰਿਆ ਦਾ ਕੋਡ (1908 ਦਾ V)- ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਸਪੈਸ਼ੀਫਿਕੇਸ਼ਨ IV — ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕੱਢਣਾ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੰਗੀ ਗਈ— ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਬਾਅਦ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ— ਕਿਰਾਇਆ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ੇ ਲਈ ਲੋੜ—ਕੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਕਾਰਨ ਹਨ — ਕਾਰਨ ਐਕਸ਼ਨ ਦਾ ਅਰਥ—ਅਗਲੀ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਅਰਥ — ਕੀ ਰਚਨਾਤਮਕ ਮੁੜ-ਨਿਆਇਕਤਾ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹਰ ਉਹ ਤੱਥ ਹੈ ਜੋ, ਜੇ ਟਰੈਵਰ ਐਡ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਬੰਡਲ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰਾਹਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਬੰਡਲ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਬੂਤ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨਾਲ ਵੀ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਰਾਹਤ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਰਬੰਦੀ ਐਕਟ, 1949 ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੀਆਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (2) ਅਤੇ (3) ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਅਤੇ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਵੇਰਵੇ ਨਾਲ ਬਿਆਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਇੱਕ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਆਪਣੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ

ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਪਰਿਸਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਹੱਕਦਾਰ. ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਦੋ ਕਾਰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਟੈਸਟ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਦੋ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤ ਵੱਖਰੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵੀ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਵੈ-ਸਪਸ਼ਟ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2)(i) ਅਧੀਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰਾ ਅਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਅਣ-ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਪਰਿਸਰ ਦੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਕਿੱਤੇ ਲਈ ਸਹੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਯੋਜਨਾ, ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭਾਸ਼ਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵੀ ਉਪਦੇਸ਼ਕ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਮੰਗਣ, ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਅਧੀਨ ਹੈ। - ਇਸਦੀ ਧਾਰਾ (3)। ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਡਿਫਾਲਟ ਹੈ ਜੋ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡਿਫਾਲਟ ਜਾਂ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। . ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਉਸ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਲੋੜ ਹੈ ਜੋ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਨਿਰਧਾਰਕ ਕਾਰਕ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਕਿੱਤੇ ਲਈ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਹਨ।

(ਧਾਰਾ 7, 8, 11, 12 ਅਤੇ 13)।

31 ਮਾਰਚ, 1980 ਨੂੰ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਮਾਨਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਐਸ.ਪੀ. ਗੋਇਲ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਕੇਸ ਰੈਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਾਨਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਸ. ਐਸ.ਐਸ. ਸੰਧਾ ਵਾਲੀਆਂ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਐਸ.ਪੀ. ਗੋਇਲ ਨੇ 14 ਅਕਤੂਬਰ, 1981 ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰਤ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੀ ਐਸ.ਐਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਮਾਨਯੋਗ ਸੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਜੈਨ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਐਸ.ਪੀ ਗੋਇਲ ਨੇ ਆਖਰਕਾਰ 25 ਨਵੰਬਰ, 1983 ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ)।

ਸ੍ਰੀ ਐਮ.ਐਲ ਮਰਚੀਆ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ, ਫਰੀਦਕੋਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ 26 ਸਤੰਬਰ, 1977 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਸ੍ਰੀ ਐਮ.ਆਰ ਬੱਤਰਾ, ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ, ਮੁਕਤਸਰ, ਮਿਤੀ 9 ਨਵੰਬਰ, 1976 ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਦਿਆਂ ਅਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸਾਰੂ ਮੁੜ-ਨਿਆਇਕਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਐਮਐਲ ਸਰੀਨ ਅਤੇ ਆਰਪੀ ਜੱਗਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ।

ਡੀ.ਵੀ.ਸਿੰਗਲ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਆਰ.ਪੀ.ਸੂਦ, ਬੀ.ਆਰ. ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਪੀ.ਐੱਸ., ਰਾਣਾ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ,

Harnam Singh v. Surjit Singh (S. S. Sandhaw alia, C.J.)

ਨਿਰਣਾ

ਐਸ.ਐਸ.ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਸੀ.ਜੇ

1. ਕੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ 3(a)(i) ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਨਿੱਜੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਕਿੱਤੇ ਦੀ ਲੋੜ, ਉਪ-ਧਾਰਾ 2(i) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਅਤੇ ਵੱਖਰਾ ਕਾਰਨ ਹੈ? ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ, 1949 ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰ - ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਦੇ ਸਵਾਲ ਵਜੋਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ।

2. ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 7 ਮਾਰਚ, 1973 ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਲਿਆਂਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਆਰਡਰ ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ ਆਰ-5 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਜ਼ਮੀਂਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿੱਜੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਕਿੱਤੇ ਸਮੇਤ ਕੋਈ ਹੋਰ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

3. ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 15 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1974 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿੱਤਾ. ਉਕਤ ਦਰਖਾਸਤ ਦੇ ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ - ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਰਕਮ ਦਾ ਟੈਂਡਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਲਾਗਤਾਂ ਸਮੇਤ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਸੀ। ਕਿਰਾਇਆ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਲਗਾਤਾਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਕਾਬਲਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਨਿੱਜੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਕਿੱਤੇ ਦੀ ਲੋੜ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਹੁਣ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਕੱਢਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਉਸ ਕੋਲ ਉਪਲਬਧ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਾਰੂ ਮੁੜ-ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ . ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਵੀ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ 'ਤੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(3)(a)(i) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਤੱਤਾਂ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਸੋਧ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ

ਐਕਟ ਦੀ 13(3)(a)(i) ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਨਵਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ। ਉਕਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਨਵਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਕਿੱਤੇ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਾਰੂ *res - judicata* ਦੇ, ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 1 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਖੋਜ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਮੁੱਦੇ ਨੰਬਰ 2 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ

ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਉਸਾਰੂ ਨਿਆਇਕਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਪਿਛਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

4. ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ ਐਸਪੀ ਗੋਇਲ, ਜੇ., ਇੱਕਲੇ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਸੀ। *ਰਤਨ ਸਿੰਘ* ਬਨਾਮ *ਸ. ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਮਾਨ*, (1) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਬੈਚ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੈਚ ਨੇ ਹੁਣ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

5. ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਦੋ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲਾਂ ਵੱਲ ਆਵਾਂ, ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਿਰਾਇਆ ਕਾਨੂੰਨ ਪ੍ਰਤੀ ਸਹੀ ਪਹੁੰਚ ਦੇ ਵੱਡੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ-ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਐਲ.ਟੀ.ਆਰ.ਬਨ ਰੈਟ ਰਿਸਟ੍ਰਿਕਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1949 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਤਜਵੀਜ਼ ਨਾਲ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ ਇੱਕ ਲਾਹੇਵੰਦ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਸਾ ਲੱਦ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਹਰ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਇੱਥੇ ਬਾਈਡਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਰੈਟ ਐਕਟ ਸਮਾਜਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ

(1) 1978(1) ਕਿਰਾਇਆ ਕਾਨੂੰਨ ਰਿਪੋਰਟ 120.

Harnam Siygh v. Sfurjit Singh (S. S' Sandhawalia, C.J.)

ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾ ਦੇਣਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੇਵਲ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਮੀਤ ਲਾਜਵੰਤੀ (2) ਵਿਚ ਬਾਈਡਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

“⁰ *। ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਾਨੂੰਨ ਸਮਾਜਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲੀ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨਾਲ ਇਨਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਲਾਭਦਾਇਕ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। . ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨ ਮਾਲਿਕ ਕੋਲ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਹ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਂਝਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਜਾਂ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਜਾਂ ਹੋਰ ਆਧਾਰਾਂ ਲਈ। ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸਲ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਵਿਆਪਕ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੀਮਤ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਆਧਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜੋ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਸਾਰੇ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਲੋੜ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ। ਅਸਲੀਅਤ ਦੀ ਲੋੜ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਸਾਰਥਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਅਸਲ ਅਤੇ ਵਿਹਾਰਕ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ।

ਉਪਰੋਕਤ ਅਧਿਕਾਰਤ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਇੱਕ ਪਤਲੀ ਪਹੁੰਚ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

6. ਮਿਸਟਰ ਐੱਮ.ਐੱਲ. ਸਰੀਨ ਨੇ ਅਮੀਕਸ ਕਰਿਸ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਰਾਹਤ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਪ ਧਾਰਾ 3 (ਏ) (i) ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ, ਉਪ-ਧਾਰਾ 2 (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਪ-ਧਾਰਾ 2 (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਤੰਤਰ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਕਿਰਾਇਆ. ਤੋਂ

(2) ਏਆਈਆਰ 1980 ਐਸਸੀ 161.

ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਿਕ ਉਸ ਕੋਲ ਉਪਲਬਧ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸੁਤੰਤਰ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਹਤ ਦਾ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਸ੍ਰੀ ਡੀ.ਵੀ. ਸਹਿਗਲ ਨੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਅਦਾਲਤੀ ਸਹਿਯੋਗੀ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 13 ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪ-ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇਮਾਰਤ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਰਾਹਤ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। * ਇਸਦੇ ਭਾਗਾਂ ਨੇ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਸਪੈਲ ਕੀਤਾ ਹੈ।

■

7. ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੀ ਅਸਲ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਇਸਦੀ ਸਟੀਕ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਝੜੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹਰ ਉਹ ਤੱਥ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ, ਜੇਕਰ ਪਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਬੰਡਲ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਲਏ ਜਾਣ ਨਾਲ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰਾਹਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਬੰਡਲ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਬੂਤ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨਾਲ ਵੀ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਜੋ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਰਾਹਤ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਇਸ ਵਿਆਪਕ ਸੰਕਲਪ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਹੁਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕੁਝ ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਸਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ।

8. ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਸਰਵ ਵਿਆਪਕ ਨਿਯਮ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਭਿੰਨਤਾ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਖਾਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਕੀਮ; ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭਾਸ਼ਾ; ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹਰੇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਵੀ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਟ੍ਰਿਪਲਟਿਕੋਣ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਇਸ ਦੀਆਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (2) ਅਤੇ (3) ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤਤਾ ਅਤੇ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਵੇਰਵੇ ਨਾਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਇੱਕ ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ, ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਅਖਾੜੇ ਨੂੰ ਵਧਾਏ ਬਿਨਾਂ, ਇੱਥੇ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਤੰਗ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਨਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਕੀ ਉਪ ਧਾਰਾ 2(i) ਉਪ-ਧਾਰਾ 3(ਏ) (ਏ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ ਅਤੇ ਵੱਖਰਾ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। i) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ।

Harnam Siygh v. Sfurjit Singh (S. S'. Sandhawal, C.J.)

9. ਮੈਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲੈਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਫੋਕਲ ਮੁੱਦਾ ਬਾਈਡਿੰਗ ਪੂਰਵ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਰੇ ਚੌਹਾਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਤਾਰਕਿਕ ਸਮਾਨਤਾ ਦੁਆਰਾ. ਇਸ ਲਈ ਕੇਵਲ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਮੀਤ ਲਾਜਵੰਤੀ (3) ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਪਰਖਣਾ ਬੇਲੋੜਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ, 1958 ਦੀ ਧਾਰਾ 14(l)(e) ਅਤੇ (f) ਅਤੇ 14(a)(i) ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਡਿੱਗ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14(l)(e) ਅਤੇ (f) ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਅਸਲ ਨਿਜੀ ਲੋੜ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਿੱਥੇ ਇਮਾਰਤ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਰੰਮਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਨੇੜਿਓਂ ਸਮਾਨ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪੈਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਦਿੱਲੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14-ਏ (i) ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਰਕਾਰੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਨੁਕਤਾ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਦੂਜੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 2 ਨਿਯਮ 2 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰੈਜ਼ ਜੂਡੀਕਾਟਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੀ ਅਸਲ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਨੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਤਿੰਨ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਲਿਆ ਜਾਂ ਛੱਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ: -

"ਪ੍ਰੀਵੀ ਕਾਉਂਸਿਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਚਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕਾਉਂਸਿਲ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੁਦਈ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਨਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਕਾਰਨ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਰਥਾਤ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਏ (1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 14(l)(e) ਅਤੇ (f)। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਸੋਧ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸਨੇ ਧਾਰਾ 14A(1) ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 14(l)(e) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਮੁਦਈ ਨੇ ਧਾਰਾ 14(1) (ਈ) ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਤਸਵੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੋਧ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਣਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ

(3) ਏਆਈਆਰ 1980 ਐਸਸੀ 161.

ਦੂਜੀ ਸੋਧ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਆਰਡਰ 2 ਨਿਯਮ 2, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਫੋਲ੍ਹ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸਮਾਨ ਅਤੇ ਸਮਾਨ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਦੋਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 14A(1), 14(l)(e) ਅਤੇ 14(l)(f) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਿਤ

ਤਿੰਨ ਸ਼ਰਤਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਕਾਰਨ ਸਨ। ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਮੇਰੇ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਲਈ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਪਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਲੋੜਾਂ ਵਾਲੇ ਸਥਾਨ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਅਸਲ ਲੋੜਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋਣਗੇ।

10. ਕੇਵਲੀ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਬਿਆਨ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਡਾ. ਹੰਸ ਰਾਜ ਡਾਵਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਿਆਮ ਕਿਸ਼ੋਰ (4) ਵਿੱਚ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਵਿਸਤਾਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।). ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਵੱਲ ਖਿੱਚੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਉਸਾਰੂ ਨਿਆਂ ਦੇ ਖਾਸ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਕੁਝ ਲੰਬਾਈ 'ਤੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: -

“*। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸਲਈ, ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸਿਰਫ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਫਕੀਰ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਰਤਨ ਭਨੋਟਾ (5) ਵਿੱਚ, ਅਲਾਗਿਰੀਸਵਾਮੀ, ਜੇ. ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਬੋਲਦਿਆਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾ (ਕੇ) ਅਤੇ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਅਧੀਨ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ਵੱਖਰੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਾਰਾ (c) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੇਦਖਲੀ, (ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ) ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ (k) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਿਆ।

ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ

° ° * ਪਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਾਰੇ ਵਿਧਾਨਕ ਆਧਾਰ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ।

(4) 1977 (2) RLR 253.

(5) ਏਆਈਆਰ 1973 ਐਸਸੀ 921.

ਬੇਦਖਲੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇ। ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਬਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਸ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਅਗਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤ ਉਹ - ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਅੰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਜੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਬ-ਲੈਟਿੰਗ ਦੀ ਹੋਂਦ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸਬ-ਲੈਟਿੰਗ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸਬ-ਲੈਟਿੰਗ ਹੋਈ ਸੀ। "

ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਈਡਿੰਗ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਕ ਪੂਰਵ ਚੋਵਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਰਾਹਤ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

11. ਮਾਮਲਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੋਣ ਤੋਂ ਵੀ ਜਾਂਚ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮੁਹਿੰਮਦ ਖਲੀਲ ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਮਹਿਹੂਬ ਏ ਲੀ ਮੀਆਂ (6) ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ: -

"ਹੁਣ ਤੱਕ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਖਿਪ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: -

(1) xxxxx

(2) xxxxx

(3) ਜੇਕਰ ਦੋਨਾਂ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤ ਵੱਖਰੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਸਦੇ ਕਾਰਨ. ਐਕਸ਼ਨ ਵੀ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਹਨ (ਬ੍ਰਨਸਡਨ ਬਨਾਮ ਹਮਫੋਰੀ," (6A)।

12. ਇਸ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਸਵੈ-ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ 2(i) ਅਧੀਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰਾ ਅਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਅਣ-ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਜਿਸ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ

(6) AIR 1949 PC 78. (6A) 1884 QBD 141.

ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ। ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵਿਸਥਾਰ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਐਸਿਡ ਟੈਸਟ 'ਤੇ ਵੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਚੋਵਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੂਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਦੋ ਕਾਰਨ ਬਰਾਬਰ ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

13. ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਯੋਜਨਾ, ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭਾਸ਼ਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵੀ

Harnam Singh v. Surjit Singh (S. S. Sandhwalia, C.J.)

ਬਰਾਬਰ ਉਪਦੇਸ਼ਕ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਮੰਗਣ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਕਿੱਤਾ ਇਸਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੁੱਢਲੀ ਰੀਲੀ ਹੈ, ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਡਿਫਾਲਟ ਜੋ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡਿਫਾਲਟ ਜਾਂ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ਾਮਲ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਉਸ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਲੋੜ ਹੈ ਜੋ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਮਾਈਨਿੰਗ ਕਾਰਕ ਹੈ। ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅੰਤਰ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਪੂਰਨ ਜ਼ਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਨਿੱਜੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਹਾਤੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸ਼ਰਤ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 113 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) 1 ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ 1 ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ ਖੁਦ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਾਰੇ ਕਾਰਕ ਇਸ ਤੱਥ ਵੱਲ ਹੋਰ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਹਨ।

14. ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਲਈ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਕਿਰਾਇਆ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਚਾਰ ਕੇਸਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। *ਮਨਮੋਹਨ ਲਾਲੀ ਬਨਾਮ ਬੀ.ਡੀ.'ਗੁਪਤਾ* (7) ਵਿੱਚ , ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ-ਅਜਮੇਰ-ਮਾਰਵਾੜ ਰੈਟ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ, 1947 ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ। ; 1952 ਦੇ ਐਕਟ ਦਾ (l)(k)। ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸਮੂਹ, ਅਰਥਾਤ, ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ।

ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਅਤੇ. ਇਸ ਲਈ, ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਚੌਥੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਆਧਾਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਵੱਲੋਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਵਰਗਾ ਕੋਈ ਰਸਮੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ ਤਕਨੀਕੀਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸੀ। ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਕਾਰਨ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦੂਰੋਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਆਮ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸਥਾਪਿਤ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਧਾਰਾ 11, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਸਵਾਲ ਚੌਥੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

15. *RaidevJ Singh v ਸਟੂਡੀਉਜ਼* ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿੱਚ ਸਿੰਗਲ ਸੀਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਦਿੱਲੀ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ, 1958 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦੋ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਉਸੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਰੋਕਿਆ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਬ-ਲੈੱਟ, ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਫਿਰ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨਾਲ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ . ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਜਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੇਸ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ iv ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਚਾਲੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖਾਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ, ਵੀ.ਐਸ. ਦੇਸ਼ ਪਾਂਡੇ, ਜੇ. ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14(1) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ: -

"* ° °. ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਉਹ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਆਜ਼ਾਦ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਆਰਡਰ II, ਨਿਯਮ 2(1) ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਸਿਰਫ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਉਹ ਸਾਰਾ ਦਾਅਵਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਹਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 14(1) ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਕੋਲ ਉਪਲਬਧ ਸਾਰੇ ਆਧਾਰਾਂ ਦੀ ਉਸੇ ਬੇਦਖਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਦਰਖਾਸਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰੁਖ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਧਿਆਨ ਹਟਾਉਣ ਦੀ। ਰਾਜਕਿਸ਼ੋ 'ਚ ਐੱਨ

ਜੈਨ ਬਨਾਮ ਮਾਸਟਰ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਸਿੰਘ, (9), ਉਸੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੈਰਾ 7 ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਰੈਟ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਰੈਜ਼ ਜੂਡੀਕਾਟਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਆਮ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਭੀਮ ਸੇਨ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਦੇਵੀ (10) ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਚ , ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਕਾਰਨਾਂ 'ਤੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਜਾਂ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਉਸੇ ਸਮੂਹ 'ਤੇ, ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਦੂਜੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਕੇਸ ਬਰਾਬਰ ਵੱਖਰਾ ਹੈ।

16.) ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਸਪੁਰਦਗੀ ਕਿ ਲਗਾਤਾਰ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਲਈ ਕਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਬਰਾਬਰ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ

ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਕਾਰਨ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਜੋੜਨ ਦੀ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਚੁਣਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਬਿਊਰੀ ਕੁਝ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਲਗਾਤਾਰ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਲਿਆਉਣਾ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਜੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ 'ਤੇ ਕੁਝ ਬੋਝ ਪਵੇ ਜੋ ਬਚਾਅ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਸਰੀਨ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਥੇ ਮਸਲਾ ਵਧੇਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਲਗਾਤਾਰ ਸਮਕਾਲੀ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਮੌਜੂਦ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਕਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦੀ ਦਲੀਲ, ਇਸ ਲਈ, ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਆਪਸੀ ਹੈ।

17.) ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਲਈ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਵੱਡੀ ਸਕੀਮ ਉੱਤੇ; ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਖਾਸ ਭਾਸ਼ਾ; ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ; ਅਤੇ ਉਦਾਹਰਨ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਨਿੱਜੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਕਿੱਤੇ ਦੀ ਲੋੜ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਅਤੇ ਵੱਖਰਾ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

18.) ਹੁਣ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੀ ਡੀ.ਵੀ. ਸਹਿਗਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਬੇਅੰਤ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ" ਨਿਯਮ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਆਖਿਆ IV ਤੋਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਵਿੱਚ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ) ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

(9) 1972 ਰੈਟ ਕੰਟਰੋਲ ਜਰਨਲ (ਦਿੱਲੀ) 876.

(10) 1973 ਆਰਸੀਜੇ (ਦਿੱਲੀ) 785

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ) ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਉਸਾਰੂ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਦੀ ਬਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਨਿਰਣੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

(19) ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਸੀਮਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ, 1949। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਪਰੋਕਤ ਖੋਜ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਉੱਥੇ, ਮੱਧ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਸਵਾਲ ਹੁਣ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅੱਗੇ, ਇਸ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਤੋਂ ਬਚੋ।

(20) ਉਪਰੋਕਤ ਕਨੂੰਨੀ ਸਿੱਟੇ ਦੀ ਰੇਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 2 'ਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਸਾਰੂ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ।

(21) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 2 'ਤੇ ਜੋ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੁੱਦੇ ਨੰ. 1 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਖੋਜ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਸਲਈ, ਅਸੀਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ। ਕਿਹਾ ਮੁੱਦਾ. ਇਸ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਰਥਪੂਰਨ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਲੋੜੀਂਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਰਾਇਆ

Harnam Singh v. Surjit Singh (S. S. Sandhaw alia, C.J.)

ਕੰਟਰੋਲਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਬਹਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਇਸ ਨਿਰਣੇ ਨਾਲ ਵੱਖ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਐਮਐਲ ਸਰੀਨ ਅਤੇ ਡੀ.ਵੀ. ਸਹਿਗਲ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਐਮੀਕਸ ਕ੍ਰਿਊਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਯੋਗ ਅਤੇ ਵਿਦਿਅਕ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਸਾਡੀ ਮਹਾਨ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਜੈਨ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਐੱਸ ਪੀ. ਗੋਇਲ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। _____ " "

NKS

13003 HC—ਸਰਕਾਰ ਪ੍ਰੀ-s, UT., Chd.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:— ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ